

Velikonoční chvalozpěv „Exsultet“ – dominikánský nápěv

Za-jásejte již, zástupy andě-lů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská ta-jemství! K ví-tězství tak moc-né-ho Krá-le zazni polni-ce a zvěstuj spá-su. Raduj se i ty, země, za-li-tá tak o-slnivou zá-ří a tonoucí v jasu věčného Krá-le, pohleď, jak na ce-lém svě-tě rychle zmi-ze-ly temno-ty! Raduj se i ty, matko Církví, zkrášlená leskem tak jasného světla! A v mohutném zpě-vu lidu at tento sva-tý dům Boží zní ozvěnou té rado-sti. (Pro-sím vás tedy, dra-zí bratři, když hledí-te na tak obdivuhodně jasné a sva-té světlo, vzývejte spolu se mnou mi-lo-srdného a všemohoucího Bo-ha. On mě bez mých zásluh mi-lostivě přidružil ke sboru levitských slu-žebníků; kéž mě tedy na-plní jasem svého světla a dá mi vyzpívat chvá-lu této svi-ce. \forall Pán s vámi! \Re I s tebou!) \forall Vzhůru srdce. \Re Máme je u Pána. \forall Vzdávajme díky Bohu, našemu Otci. \Re Je to důstojné a spravedlivé. Vpravdě je důstojné a spra-vedlivé, abychom nevidi-telného Boha, všemohoucího Otce, i jeho jednorozeného Syna, našeho Pá na Je-ží-še Krista, oslavova-li radostným zpěvem a ce-lou vroucností srdce i Ducha. Neboť Kristus za nás spla-til věčnému Otci dluh Adamův a svou krví z lásky pro-li-tou zru-šil dlužní úpis dávného hříchu. Dnes je slavnost ve-li-ké noci, kdy se zabí-jí onen pra-vý Beránek, jehož krev posvěcu-je ve-ře-je vě-ří-cích. To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše pra-otce Izra-e-lovy dě-ti kdy-si vyve-dl z Egypta, Ru-dým mořem jsi je pak pře-vedl suchou no-hou. To je tedy ta noc, kdy jas ohnivého sloupu zahnal temnotu hříchu. To je noc, která dnes na ce-lém svě-te vzda-lu-je vě-ří-cí v Krista od nepravostí svě-ta a od tmy hříchu, vra-cí k mi-losti, sdružu-je ve sva-té spo-lečenství. To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti roz-

lomil a jako vítěz vystoupil z hrobu. Nic by nám nepomohlo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni. Ó jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota! Ó jak nedoceníitelný to projev tvé lásky: Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka. Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou krví. Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký.

Ó vskutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých. To je noc, o které je psáno: „Noc jako den se rozjasní“ a „Noc je mým světlem ve všech mých radostech.“

A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny, hříšníkům vračí nevinnost a zarmouceným radost; zahání nenávisť, vytváří jedno srdce a pokořuje zlé moci. V této milostiplné noci přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalo zpěv jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze všelího vosku. Již jsme slyšeli chvalo zpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil plamen dělá a rozdává světlo, přece ho neubývá. Napájí se totiž tímto voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela.

Ó vpravdě blahodárná noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem. Prosimé tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména zasvěcená stále svítí neslábnuoucím jasnem, aby rozehnal temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. Plamen její ať spatří jitřní Vládce světa. Onen totiž Vládce světla, kterým nezná západu. Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn Ježíš Kristus, který s tebou žije a králuje na věky věků. Amen.